

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25Co/199/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2319201342
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lucia Mizerová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2319201342.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: Mgr. Lucia Mizerová a sudkýň: JUDr. Ľubica Spálová a JUDr. Martina Valentová, v právnej veci žalobcov: 1. G. A., nar. XX.X.XXXX, adresa Q., X. XXX, 2. P. A., nar. X.X.XXXX, adresa Q., X. XXX, obaja zastúpení: Advokátska kancelária TIMAR & partners, s. r. o., so sídlom Šaľa, P. Pázmaňa 2367/17A, IČO: 36 866 296, proti žalovanému: RSQ 1, s. r. o., so sídlom Banská Bystrica, J. Chalupku 8, IČO: 48 319 643, zastúpenému: Advokátska kancelária Patajová Pataj s. r. o., so sídlom Banská Bystrica, J. Chalupku 8, IČO: 36 867 519, o nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Galanta č.k. 35C/15/2019-55 zo dňa 2.4.2019, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil žalovanému povinnosť dočasne sa zdržať nakladania s nehnuteľnosťami zapísanými na LV číslo XXX, vedenom Okresným úradom Šaľa, katastrálny odbor, pre okres: Šaľa, obec: Q., katastrálne územie: V., ako pozemok parcelné číslo 489, o výmere 999 m², druh pozemku: záhrady, pozemok je evidovaný ako parcela registra „C“ na katastrálnej mape; pozemok parcelné číslo 490/1, o výmere 725 m², druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria, pozemok je evidovaný ako parcela registra „C“ na katastrálnej mape; pozemok parcelné číslo 490/2, o výmere 175 m², druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria, pozemok je evidovaný ako parcela registra „C“ na katastrálnej mape; pozemok parcelné číslo 490/3, o výmere 29 m², druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria, pozemok je evidovaný ako parcela registra „C“ na katastrálnej mape; stavby súpisné číslo XXX, druh stavby: 10, popis stavby: rodinný dom, postavená na pozemku CKN parcelné číslo 490/2, stavby bez súpisného čísla, druh stavby: 7, popis stavby: garáž, postavená na pozemku CKN parcelné číslo 490/3 a vykonávania úkonov smerujúcich k výkonu záložného práva, na podklade zmluvy o zriadení záložného práva číslo Z 21230-09 zo dňa 14.4.2009 pod V - 458/2009, začatie výkonu ktoré bolo oznámené dňom 15.12.2010 pod P-176/2010, a vo výkone záložného práva pokračovať, najmä uskutočniť výkon záložného práva predajom nehnuteľností na dobrovoľnej dražbe, predajom z voľnej ruky, alebo iným spôsobom, až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej. Výrokom II. uložil žalobcom 1. a 2., aby do 30 dní od právoplatnosti tohto uznesenia podali proti žalovanému žalobu vo veci samej o uložení povinnosti zdržať sa výkonu záložného práva na základe zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti, resp. žalobu o určenie, že nehnuteľnosti nie sú zaťažené záložným právom.

2. Rozhodnutie súd odôvodnil právne aplikáciou ust. § 324 ods. 1, 3, § 325 ods. 1, 2 písm. d), § 328 ods. 1, 2, § 329 ods. 1, § 330 ods. 1, 2, § 332 ods. 1, § 336 ods. 1, 2 a 3 zák. č. 160/2015 - Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

3. Súd prvej inštancie sa pritom opieral o návrh žalobcov na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý bol odôvodnený tak, že sú bezpodielovými spoluvlastníkmi predmetných nehnuteľností, na

ktorých zriadili záložné právo v prospech veriteľa - VÚB, a.s. na základe zmluvy o zriadení záložného práva zo 14.4.2009 na zabezpečenie pohľadávky veriteľa na základe zmluvy o poskytnutí úveru zo 14.4.2009 vo výške 33.901,98 Eur. Pôvodný veriteľ (VÚB, a.s.) oznámil žalobcom podaním z 15.12.2010 začatie výkonu záložného práva podľa § 1511 OZ z dôvodu nesplácania úveru, ktoré začatie bolo zapísané aj v katastri nehnuteľností. K dokončeniu výkonu záložného práva neprišlo a veriteľ postúpil svoju pohľadávku spoločnosti DONAU Finance, s.r.o., tá následne spoločnosť DF real, s.r.o. a tá následne na žalovaného, ktorý je aktuálnym veriteľom a súčasne záložným veriteľom voči žalobcom. Právny predchodca žalovaného (DONAU Finance, s.r.o.) oznámil žalobcom dátum konania dražby na 23.9.2015, oznámením o dražbe. Po jeho doručení žalobcovia listami z 9.9.2015 vzniesli námietku premlčania výkonu záložného práva voči právnenému predchodcovi žalovaného. Ten od konania dražby upustil na základe neodkladného opatrenia Okresného súdu Galanta, sp. zn. 10C/664/2015 podľa § 19 ods. 1 písm. b) zák. č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách. Žalovaný listom z 26.2.2019 oznámil žalobcom prostredníctvom dražobníka pawa trade, s.r.o., IČO: 44 815 581, že 23.3.2019 žiada sprístupniť nehnuteľnosti za účelom ohliadky pre potreby ich ohodnotenia za účelom dobrovoľnej dražby. Vychádzajúc z oznámenia veriteľa VÚB, a.s. z 15.12.2010 o začatí výkonu záložného práva, bola dlžná pohľadávka vyčíslená k 30.11.2010 na sumu 39.179,64 Eur s prísl. (deň zosplatnenia pohľadávky). Omeškanie s plnením žalobcov ako dlžníkov mohlo nastať deň nasledujúci, t.j. 1.12.2010 s tým, že právo veriteľa začať s jej vymáhaním prostredníctvom výkonu záložného práva a vo výkone tohto práva aj riadne pokračovať započalo dňom 1.12.2010. Premlčacia doba pohľadávky započala plynúť dňom 1.12.2010 s tým, že oznámenie o začatí výkonu záložného práva bolo realizované 15.12.2010, oznámenie o dražbe bolo vydané až dňa 30.7.2015 (žalobcom doručené 4.8.2015) a žalovaný je aktuálnym majiteľom pohľadávky od 28.12.2016, avšak úkon ohliadky realizoval až podaním z 26.2.2019. Ani pôvodný veriteľ VÚB, a.s. a ani jeho právni nástupcovia vo výkone záložného práva riadne nepokračovali, čo podľa žalobcov spôsobilo zánik účinkov prerušenia plynutia premlčacej doby. K premlčaniu pohľadávky muselo dôjsť najneskôr 1.12.2013 s tým, že žalobcovia vzniesli námietku premlčania v podaní z 9.9.2015. K výkonu záložného práva mohlo prvý raz dôjsť po uplynutí 30 dní od oznámenia začatia jeho výkonu v podaní z 15.12.2010, t.j. dňom 14.1.2011, čo však veriteľ neurobil a výkon záložného práva nedokončil, a preto sa mu právo na jeho výkon premlčalo. Nakoľko žalovaný tým, že pokračuje vo výkone záložného práva oznámeného ešte dňa 15.12.2010, teda po viac ako ôsmich rokoch a pokračuje vo výkone záložného práva na premlčanú pohľadávku, zasahuje do ústavných práv žalobcov na bývanie, ktoré je realizované na nehnuteľnostiach a práva na súkromie. Ohrozenie práv žalobcov bolo vyvolané práve konaním žalovaného, a týmto právam je potrebné poskytnúť ochranu práve navrhovanou dočasnou úpravou pomerov pred rozhodnutím súdu v merite veci. Skúmanie otázky, či sú záložné právo a k nemu viažuca sa zabezpečená pohľadávka naozaj premlčané, by inak bolo bez právneho významu, ak by došlo k samotnému výkonu záložného práva, nakoľko po jeho výkone prostredníctvom dobrovoľnej dražby už navrátenie do pôvodného stavu nie je možné, a teda samotným výkonom by sa vytvoril trvalo nezvratný stav.

4. Po oboznámení sa s obsahom listinných dôkazov predložených žalobcami 1. a 2 potom dospel súd prvej inštancie k záveru, že ich návrhu je potrebné vyhovieť v celom rozsahu, nakoľko žalobcovia preukázali existenciu právnych vzťahov medzi stranami sporu, keď z listinných dôkazov (predovšetkým z LV č. XXX) je nesporné, že žalobcovia sú bezpodielovými spoluvlastníkmi sporných nehnuteľností a domáhajú sa ochrany vlastníckeho práva k svojmu majetku, ktorá im je ako vlastníkom priznaná v článku 20 ods. 1 Ústavy SR, ochrany práva na bývanie a práva na súkromie podľa čl. 19 ods. 2 a 20 ods. 3 Ústavy. Žalobcovia návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodňovali tým, že výkonom záložného práva zriadeného na zabezpečenie úverovej zmluvy a uskutočnením dobrovoľnej dražby nehnuteľností v ich vlastníctve, by došlo k predaju ich majetku - nehnuteľností, a to i napriek tomu, že voči právnenému predchodcovi žalovaného vzniesli námietku premlčania, a to tak zabezpečenej pohľadávky z úverovej zmluvy, ako aj záložného práva. Žalobcovia tiež osvedčili, že žalovaný vykonáva úkony smerujúce k výkonu záložného práva a úkony smerujúce k uskutočneniu dobrovoľnej dražby nehnuteľností vo vlastníctve žalobcov, keď z predloženej výzvy na sprístupnenie nehnuteľností za účelom vykonania znaleckého ocenenia z 26.2.2019 dražobníka pawa trade, s.r.o. vyplýva, že žalovaný pokračuje v úkonoch smerujúcich k výkonu záložného práva predajom zálohu podľa § 1511 Občianskeho zákonníka, a to predajom zálohu na dražbe. Vzhľadom na uvedené dospel súd k záveru, že dočasná úprava pomerov medzi žalobcami a žalovaným je odôvodnená, keď účinným neodvrátením v čase podania návrhu bezprostredne hroziacej ujmy, môže dôjsť k nezvratnému stavu, a to k zmene vlastníckych vzťahov v dôsledku predaja sporných nehnuteľností tretej osobe v prebiehajúcej dobrovoľnej dražbe. Dočasná úprava zabezpečí zachovanie právnych vzťahov účastníkov, iba sa

dočasne obmedzí výkon záložného práva žalovaného, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej, v ktorom bude riešená otázka účinkov vznesenej námietky premlčania záložného práva. Pokiaľ ide o rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 10Co/102/2017 - 247 z 19.12.2018 v konaní žalobcov P. A. a G. A. proti žalovaným DF real, s.r.o. a WEMOVE INVESTMENT, a.s. o určenie, že pohľadávka a záložné právo zanikli, súd uviedol, že tento rozsudok nie je pre danú vec relevantný, nakoľko v danej veci odvolací súd vo vzťahu k žalovanému 1. DF real, s.r.o. (právnemu predchodcovi žalovaného v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia RSQ 1, s.r.o.) rozsudok zrušil a konanie z dôvodu zániku žalovaného 1. bez právneho nástupcu zastavil, teda z dôvodu nedostatku procesnej podmienky konania a nie meritórnym rozhodnutím.

5. Zároveň súd uložil žalobcom 1. a 2., aby v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia podali žalobu proti žalovanému o uloženie povinnosti zdržať sa výkonu záložného práva zriadeného na základe zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti, resp. žalobu o určenie, že nehnuteľnosti nie sú zaťažené záložným právom s tým, že ak v uvedenej lehote nebude žaloba vo veci samej podaná, súd v zmysle § 336 ods. 3 CSP aj bez návrhu uznesenie o neodkladnom opatrení zruší.

6. Proti tomuto uzneseniu súdu prvej inštancie podal žalovaný odvolanie, domáhajúc sa podľa jeho obsahu zmeny rozhodnutia súdu prvej inštancie v podobe zamietnutia návrhu žalobcov na nariadenie predmetného neodkladného opatrenia. Dôvodil, že súd už raz rozhodoval o identickom spore žalobcov a právneho predchodcu žalovaného spoločnosti DF real, s. r. o., IČO: 45 994 056, so sídlom Komárno, Bernolákova 2042/14. Predmetom konania na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 5C/662/2015, bol návrh žalobcov na určenie, že pohľadávka zabezpečená záložným právom zriadeným zmluvou č. Z 20230-09, ako aj samotné záložné právo zriadené zmluvou č. Z 20230-09 zanikli. Obsahom tohto konania bol identický skutkový stav a totožná argumentácia žalobcov vo vzťahu k zabezpečenej pohľadávke a záložnému právu žalovaného. Žalobcovia sa podobne ako v tomto konaní domáhali ochrany ich vlastníckeho práva a ochrany práva na súkromie a usilovali sa docieľiť trvalé znemožnenie výkonu záložného práva právnym predchodcom žalovaného. Žaloba žalobcov však bola v celom rozsahu neúspešná, nakoľko prvoinštančný súd vo veci sp. zn. 5C/662/2015 žalobu žalobcov zamietol a neúspešné bolo aj odvolanie žalobcov v danej veci, nakoľko rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10Co/102/2017 zo dňa 19.12.2018 odvolací súd napadnutý rozsudok vo vzťahu k žalovanému 1. (právnemu predchodcovi žalovaného v tomto konaní) zrušil a konanie zastavil a vo vzťahu k žalovanému 2. (dražobnej spoločnosti) prvoinštančné rozhodnutie o zamietnutí žaloby potvrdil. Rozsudok Okresného súdu Galanta sp. zn. 5C/662/2015 zo dňa 20.12.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10Co/102/2017 zo dňa 19.12.2018 spôsobuje prekážku právoplatne rozhodnutej veci, čo predstavuje taký nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť a ktorý vedie podľa § 161 ods. 2 CSP k zastaveniu konania, k čomu je súd povinný prihliadať ex offo. Napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie tak vôbec nemalo byť vydané a konanie o návrhu žalobcov na nariadenie neodkladného opatrenia malo byť zastavené. Žalovaný pritom nesúhlasí s názorom prvoinštančného súdu, že predmetný rozsudok nemá na prednú vec vplyv, nakoľko má za to, že ide o ten istý nárok, alebo stav, o ktorom bolo právoplatne rozhodnuté, týka sa totiž rovnakého predmetu konania a tých istých osôb. V konaní sp. zn. 5C/662/2015 o nároku žalobcov na určenie, že pohľadávka zabezpečená záložným právom zriadeným zmluvou č. Z 20230-09, ako aj samotné záložné právo zriadené zmluvou č. Z 20230-09 zanikli, tak došlo k vydaniu právoplatného rozhodnutia, ktoré v zmysle judikatúry NS SR bez ďalšieho zakladá prekážku res iudicata. Obsahom žaloby v spore sp. zn. 5C/662/2015 ako aj návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v tomto konaní, je identický skutkový stav a žalobcovia sa v tomto konaní opätovne domáhajú znemožnenia výkonu záložného práva ich záložného veriteľa, o ktorom už súd raz konal a právoplatne rozhodol v neprospech žalobcov. Daná je aj identita sporových strán, nakoľko žalovaný v tomto konaní je z dôvodu postúpenia zabezpečenej pohľadávky právnym nástupcom žalovaného v konaní sp. zn. 5C/662/2015. Súd prvej inštancie tak nepostupoval správne, keď napriek prekážke rozsúdenej veci vydal napadnuté rozhodnutie, čím založil odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. a) a h) CSP. Žalovaný je tak názoru, že žalobcovia v tomto konaní opätovne uplatňujú identický nárok založený na totožnom skutkovom základe napriek tomu, že súd už v tejto veci raz konal a rozhodol v ich neprospech. Postup žalobcov preto žalovaný považuje za svojvoľné a bezúspešné uplatňovanie práva. Ide o zjavné zneužitie práva, ktoré v zmysle čl. 5 CSP nepožíva právnu ochranu, nakoľko cieľom žalobcov vzhladom k predchádzajúcemu rozhodnutiu v konaní sp. zn. 5C/662/2015 už nie je legitímny záujem na ochrane ich vlastníckeho práva pred jeho údajným neoprávneným odňatím, ale svojvoľné a bezdôvodné odďaľovanie a marenie výkonu záložného práva žalovaným napriek nespornej existencii jeho zabezpečenej pohľadávky a nerešpektovanie výsledku predchádzajúceho súdneho konania. Z

návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia pritom vôbec nie je zrejmé, čoho sa žalobcovia budú domáhať v konaní vo veci samej, preto nie je zrejmé, či konanie vo veci samej bude mať akýkoľvek vplyv na právo žalovaného realizovať výkon záložného práva. Žalovaný súčasne považuje uplatnenie nároku na vydanie neodkladného opatrenia zo strany žalobcov za šikanózný výkon práva, kedy po skončení viac ako tri roky trvajúceho konania, v ktorom boli žalobcovia so svojou žalobou v celom rozsahu neúspešní, opätovne, bez akejkoľvek zmeny skutkového stavu opakovane žiadali obmedziť žalovaného vo výkone jeho legitímneho práva realizovať výkon záložného práva. Podľa žalovaného mal súd tiež aplikovať ust. § 329 ods. 3 CSP, v zmysle ktorého výkladom a contrario platí, že na to, aby mohol súd opätovne rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia po tom, čo predchádzajúci návrh zamietol, musí dôjsť k zmene skutkových okolností významných pre rozhodnutie. V konaní sp. zn. 5C/662/2015 došlo na podklade totožne odôvodneného návrhu k nariadeniu neodkladného opatrenia, ktorým súd uložil právnomu predchodcovi žalovaného povinnosť zdržať sa nakladania s predmetnými nehnuteľnosťami do právoplatného rozhodnutia vo veci samej. Predmetné neodkladné opatrenie zaniklo z dôvodu uplynutia času, na ktorý bolo toto neodkladné opatrenie vydané. Žalovaný má za to, že CSP výslovne nerieši situáciu, kedy došlo k zániku neodkladného opatrenia z dôvodu uplynutia času, na ktorý bolo vydané, a bezprostredne na to, bol podaný návrh na vydanie identického neodkladného opatrenia. Vychádzajúc z čl. 4 ods. 1 CSP, preto podľa žalovaného mal súd okrem iného vyhodnotiť, či došlo k takej významnej zmene skutkových okolností, ktorá súdu umožňuje chrániť záujmy žalobcov opätovným nariadením neodkladného opatrenia, pričom žalovaný z návrhu žalobcov takúto zmenu skutkových okolností nezistil. Žalovaný ďalej nesúhlasí s názorom žalobcov o premlčaní záložného práva a ich vyjadrenia v tomto smere považuje za účelové a skresľujúce, najmä pokiaľ poukazujú na to, že žalovaný sa stal veriteľom pohľadávky dňom 28.12.2016 a vo výkone riadne nepokračoval a úkon ohliadky realizoval až podaním zo dňa 26.2.2019, alebo že oznámenie o začatí výkonu záložného práva bolo registrované v KN dňa 15.12.2010, avšak veriteľ vo výkone záložného práva nepokračoval a toto právo nevykonal viac ako 8 rokov. Žalobcovia totiž opomínajú skutočnosť, že v čase od 18.9.2015 do 19.12.2018 bolo nariadené neodkladné opatrenie sp. zn. 10C/664/2015 a žalovaný tak v tomto období nemohol pokračovať v oznámenom začatí výkonu záložného práva k nehnuteľnostiam. Uvedené účelové tvrdenia žalobcov preto jednoznačne potvrdzujú účelovosť a svojvoľnosť podaného návrhu žalobcov (čl. 5 CSP). Žalovaný nesúhlasí s tým, že záložné právo je premlčané, nakoľko doručenie oznámenia o začatí výkonu záložného práva a jeho registrácia v príslušnom registri dňa 15.12.2010 má v zmysle § 151 I Občianskeho zákonníka, charakter prvého právneho úkonu nevyhnutného na reálne vykonanie platne existujúceho záložného práva, a preto by takýto úkon mal zakladať prerušenie plynutia premlčacej doby podobne ako v prípade uplatnenia práva na súde. Nemožno argumentovať stavom právnej neistoty žalobcov, nakoľko doručením oznámenia o začatí výkonu záložného práva žalobcom a registráciou tohto oznámenia v príslušnom katastri nehnuteľností dal žalovaný, resp. jeho právny predchodca žalobcom kvalifikovaným a zákonom predpokladaným spôsobom na vedomie zámer uspokojiť svoju pohľadávku speňažením zálohu a žalobcovia si tak od počiatku mali byť uvedenej skutočnosti vedomí. To, kedy dôjde k reálnemu speňaženiu nehnuteľností jej predajom na dobrovoľnej dražbe nezáleží vždy len od okolností na strane záložného veriteľa, resp. dražobníka. Nie je v možnostiach navrhovateľa dražby a dražobníka ovplyvniť, kedy skutočne dôjde k speňaženiu zálohu. Je neakceptovateľný právny názor tvrdiaci, že k premlčaniu záložného práva dôjde, ak si do uplynutia premlčacej lehoty záložný veriteľ musí uplatniť svoju pohľadávku v rozvrhu výťažku zo speňaženia zálohu. Je logické, že v prípade spočívania premlčacej lehoty, spôsobeného začatím výkonu záložného práva, môže byť záloh predaný bez časového obmedzenia tak, ako je to v prípade exekučnej dražby. Doručením oznámenia o začatí výkonu záložného práva žalobcom a jeho registráciou v katastri zo strany žalovaného, tento urobil všetko pre to, aby k prerušeniu plynutia premlčacej doby reálne došlo. Po tom, čo došlo k postúpeniu pohľadávky z pôvodného záložného veriteľa VÚB, a.s. na právneho predchodcu žalovaného a rovnako po tom, čo došlo k zániku neodkladného opatrenia sp. zn. 10C/664/2015, podnikol žalovaný bezodkladne kroky smerujúce k vykonaniu záložného práva, v prvom prípade bolo dokonca v Obchodnom vestníku zverejnené oznámenie o dobrovoľnej dražbe a neodkladné opatrenie mu bolo doručené v deň termínu dobrovoľnej dražby, v druhom prípade chcel žalovaný už vykonať znalecké ocenenie nehnuteľnosti. Je tak zrejmé, že žalovaný v začatom výkone záložného práva, vždy, ako mu to okolnosti umožňovali, riadne pokračoval a mal záujem na jeho realizácii.

7. K odvolaniu žalovaného podali žalobcovia 1. a 2 písomné vyjadrenie, v ktorom uviedli, že majú za to, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je zákonné, vecne správne, súd vec správne právne posúdil a ustálil svoj právny názor aj v súlade s dostupnou rozhodovacou praxou. Súd správne posúdil, že vedeniu tohto konania, vo vzťahu ku konaniu pôvodne vedenému pred Okresným súdom Galanta pod

sp. zn. 5C/662/2015, nebráni prekážka veci právoplatne rozhodnutej (res iudicata), a to jednak z dôvodu neexistencie totožných strán sporu, ale aj z dôvodu, že konanie sp. zn. 5C/662/2015 nebolo ukončené meritorným rozsudkom, ale rozsudok bol zrušený a konanie bolo zastavené bez rozhodnutia v merite veci, z procesných dôvodov. V zmysle ustálenej súdnej praxe je daná prekážka veci rozhodnutej, ak má súd v novom konaní rozhodnúť vec skutkovo totožnú, s tými istými stranami sporu. Vo veci vedenej pod sp. zn. 5C/662/2015 bola žalovaným 1. spoločnosť DONAU Finance, s. r. o. a následne spoločnosť DF real, s. r. o. V tomto konaní nebol na strane žiadnej strany sporu činný aktuálne žalovaný spoločnosť RSQ 1, s. r. o., bez ohľadu na to, že nadobudla spornú pohľadávku zmluvou o postúpení pohľadávky od spoločnosti DF real, s. r. o. Vstup tejto spoločnosti do konania nebol súdom pripustený, pričom podľa § 228 ods. 1 CSP, je rozsudok záväzný iba pre strany sporu. Z výroku II. rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 10Co/102/2017-247 zo dňa 19.12.2018 však jednoznačne vyplýva, že rozsudok Okresného súdu Galanta č. k. 5C/662/2015-105 sa vo vzťahu k žalovanému 1. DF real s. r. o. zrušuje a konanie zastavuje. Zastavenie konania však nepredstavuje a nezakladá prekážku res iudicata, nakoľko zastavenie konania nepredstavuje rozhodnutie v merite veci, ale ide iba o procesné rozhodnutie. Súd doposiaľ v merite veci o tom, či sa záložné právo premlčalo alebo nie nerozhodli, a preto nie je daná prekážka rozhodnutej veci ani vo vzťahu k žalovanému nároku, teda k určaniu, či záložné právo podlieha premlčaniu alebo nie. Pokiaľ ide o žalovaného 2. v pôvodnom konaní sp. zn. 5C/662/2015, t. j. dražobnej spoločnosti WEMOVE INVESTMENT, a. s., zamietnutie žaloby je síce právoplatné, avšak k zamietnutiu žaloby neprišlo z dôvodov uvedených v žalobe, ale z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie. K vydaniu meritorného rozhodnutia tak nedošlo vo vzťahu k majiteľovi pohľadávky DONAU Finance, s. r. o. a následne spoločnosti DF real, s. r. o., nakoľko voči nim bol rozsudok zrušený a konanie zastavené. Nič na tom nemení ani skutočnosť, že spoločnosť RSQ 1 s. r. o., je aktuálny vlastník pohľadávky voči žalobcom, nakoľko táto spoločnosť nebola účastníkom konania vedeného pod sp. zn. 5C/662/2015 a podľa ust. § 228 ods. 1 CSP sa tak rozhodnutie v konaní sp. zn. 5C/662/2015 na ňu nevzťahuje. Výrok II. rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 10Co/102/2017-247 zo dňa 19.12.2018 je pre ňu záväzný len v rozsahu, že sa rozsudok zrušil a konanie sa zastavilo. Neobstojí ani tvrdenie žalovaného, že súd má posudzovať prekážku veci rozhodnutej už pri rozhodovaní o nariadení neodkladného opatrenia. V zmysle právnej interpretácie civilného sporového poriadku je jednoznačne možné konštatovať, že nie je možné použiť prekážku právoplatne rozhodnutej veci v prípade konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, a to z toho dôvodu, že prekážka res iudicata sa vzťahuje na rozhodnutie vo veci samej, ale uznesenie o neodkladnom opatrení nie je rozhodnutím vo veci samej (rozhodnutie NS SR sp. zn. 5M Cdo 13/2007). Neobstojí ani argument žalovaného, že žalobcami uplatnený nárok je šikanózný a zjavne bezúspešný. Dosiaľ nebolo súdmi právoplatne rozhodnuté v merite veci, či je záložné právo zriadené na podklade zmluvy o zriadení záložného práva číslo Z 21230-09 zo dňa 14.4.2009 pod V-458/2009 vzťahujúce sa k nehnuteľnosti žalobcov premlčané, alebo nie. Existuje teda stále stav právnej neistoty, ktorý môže rozhodnúť iba súd, ako jediný oprávnený orgán. Nakoľko pre vydanie neodkladného opatrenia je rozhodujúci stav v čase jeho nariadenia a nakoľko žalovaný ani v podanom odvolaní nevyhlásil svoj zámer pokračovať vo výkone záložného práva, je zrejmé, že sú splnené podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia. Neobstojí ani argument žalovaného, že podľa jeho názoru záložné právo nie je premlčané, z dôvodu, že touto otázkou sa bude zaoberať súd až v konaní vo veci samej a táto otázka presahuje zákonný rámec konania o nariadení neodkladného opatrenia. Konštantná súdna prax v tejto oblasti je daná v tom, že v konaniach o nariadení neodkladného opatrenia, je poskytovaná ochrana ohrozenému právu, práve rýchlosťou rozhodnutia, ktorá predchádza potrebe spoľahlivo zisteného skutkového stavu. Pričom pri nariadení neodkladného opatrenia skúma iba to, či v čase nariadenia neodkladného opatrenia žalobca osvedčil, existenciu tých skutočností, ktoré odôvodňujú potrebu dočasnej úpravy a ohrozenia jeho práva. Vzhľadom na uvedené žalobcovia žiadali, aby odvolací súd napadnuté uznesenie potvrdil ako vecne správne.

8. Žalovaný podal k vyjadreniu žalobcov k jeho odvolaniu písomné vyjadrenie (replika), v ktorom uviedol, že zotrváva na svojom tvrdení o tom, že postup žalobcov spočívajúci v opakovanom podávaní návrhov na vydanie neodkladného opatrenia, ktorým je žalovanému znemožnené realizovať výkon záložného práva formou dobrovoľnej dražby, spĺňa zákonné znaky čl. 5 CSP. V konaní sp. zn. 5C/662/2015 sa žalobcovia neúspešne domáhali určenia, že pohľadávka žalovaného a záložné právo, ktoré ju zabezpečuje, zanikli z dôvodu ich premlčania. V konaní sp. zn. 18C/18/2019 sa už žalobcovia domáhajú určenia, že pohľadávka žalovaného a záložné právo zabezpečujúce túto pohľadávku sú premlčané. Takto formulovaný petit, ak aj nemá oporu v existujúcom skutkovom stave, má na rozdiel od petitu žaloby v konaní sp. zn. 5C/662/2015 aspoň oporu v normách civilného procesného práva. Žalovaný na základe doterajších skúseností nepochybuje o tom, že ak budú žalovaní neúspešní aj s touto v poradí

druhou žalobou, obrátia sa na príslušný súd najskôr znova s tretím návrhom na vydanie neodkladného opatrenia a následne aj s treťou žalobou vo veci samej s petitom, ktorý bude pravdepodobne opäť iný. Takýto účelový postup budú žalobcovia v prípade potreby uplatňovať aj opakovane. Poskytnutie ochrany žalobcom formou neodkladného opatrenia je preto absolútne nenáležité a predstavuje ťažko obhájitelný zásah do práva žalovaného ako veriteľa žalovaných. Toto konštatovanie je umocnené skutočnosťou, že konanie sp. zn. 5C/662/2015 trvalo viac ako tri roky a po jeho skončení je žalovaný v identickom právnom postavení, ako v čase pred jeho začatím. Žalovaný opäť nemôže vykonávať právne úkony smerujúce k uspokojeniu jeho pohľadávky predajom zálohu. Navyše sa prvoinštančný súd otázkou existencie alebo neexistencie právneho nástupníctva žalovaného po spoločnosti DG Real, s. r. o. ani len okrajovo nezaoberal. Žalovaný sa nestotožňuje s argumentáciou žalobcov o tom, že rozhodnutia vydané v konaní sp. zn. 5C/662/2015 sú bez akéhokoľvek dosahu na práva a povinnosti žalovaného. Žalovaný je bez ohľadu na právny názor Krajského súdu v Trnave vysloveného v konaní sp. zn. 5C/662/2015, na základe platne uzavretej zmluvy o postúpení pohľadávky singulárnym právnym nástupcom subjektov, ktorí vystupovali v konaní 5C/662/2015 na strane žalovaného. Na existenciu právneho nástupníctva žalovaného v tomto konaní po subjektoch vystupujúcich v konaní na strane žalovaného v konaní sp. zn. 5C/662/2015 opakovane svojimi písomnými podaniami upozorňovali aj samotní žalobcovia, ktorí dokonca podali písomný návrh na zmenu účastníka konania na strane žalovaného kedy navrhovali, aby súd so žalovaným v tomto konaní pokračoval ako s účastníkom konania sp. zn. 5C/662/2015. Rozhodnutie vydané v konaní sp. zn. 5C/662/2015 potom v súlade s ust. § 80 CSP a v súlade s ust. § 228 CSP v celom rozsahu zaväzujú aj žalovaného. Žalobcovia opakovane argumentujú tvrdením, že záložné právo je premlčané. Z obsahu ich návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ani z obsahu ich vyjadrení v konaní sp. zn. 18C/18/2019 ale nie je zrejmé, ako by prípadné premlčanie záložného práva ovplyvnilo právne postavenie účastníkov konania. Vzhľadom na absenciu tohto odôvodnenia, nebol preukázaný naliehavý právny záujem žalobcov na vyslovení nimi navrhovaného určovacího výroku. Ani prípadné premlčanie pohľadávky alebo prípadné premlčanie záložného práva zabezpečujúceho túto pohľadávku nemá žiadny vplyv na ich ďalšiu existenciu. Žalovaný možnosť premlčania záložného práva nikdy nerozporoval, avšak preukazoval, že záložné právo zabezpečujúce pohľadávku žalovaného nie je premlčané z dôvodu, že právní predchodcovia žalovaného vykonali právne úkony, majúce za následok spočívajúce premlčacej lehoty, v ktorej sa mohlo záložné právo zabezpečujúce jeho pohľadávku premlčať. Žalobcovia sa tiež nijako nevysporiadali s otázkou opakovaného vydania neodkladného opatrenia bez predchádzajúcej zmeny skutkového stavu. Prvoinštančný súd pri rozhodovaní o nariadení neodkladného opatrenia úplne abstrahoval od existencie už raz vydaného, obsahovo identického neodkladného opatrenia a od konania sp. zn. 5C/662/2015, čo malo za následok vydanie v poradí druhého obsahovo identického neodkladného opatrenia v rozpore s ust. § 329 ods. 3 CSP.

9. Žalobcovia 1. a 2. podali k vyjadreniu žalovaného písomné vyjadrenie (duplika), v ktorom uviedli, že tvrdenia žalovaného sú právne irelevantné. Žalobcovia sa nesnažia bezdôvodne podávať návrhy na nariadenie neodkladného opatrenia, ale snažia sa brániť svoje právo, najmä právo na bývanie, ktoré je právom ústavným a žalobcovia ho realizujú spolu s maloletým dieťaťom v nehnuteľnosti, ktorá je zálohom, avšak záložné právo k nej nie je možné z dôvodu uplynutia zákonného času, vykonať. Žalovaný je ten, kto nedôvodne do práv žalobcov zasahuje a žalobcovia iba využívajú zákonné prostriedky ochrany. Každý zákonný postup spojený s uplatnením subjektívneho práva nemôže byť nedôvodným zásahom do práva žalovaného ako veriteľa pohľadávky, nakoľko je zákonom predpokladaný a tým aj aprobovaný. Samotné nariadenie neodkladného opatrenia žalovaného v jeho právach neobmedzuje, je to sám žalovaný, ktorý svoje právo nevyužíval hospodárne a účelne, keď je majiteľom pohľadávky voči žalobcom od 28.12.2016, avšak nevykonal žiadne úkony smerujúce k výkonu záložného práva až do 2.4.2019, kedy súd nariadil neodkladné opatrenie, resp. do doby, než mu bolo toto rozhodnutie súdu doručené, sám žalovaný vo veci nekonal viac ako 2,5 roka. Neobstojí ani tvrdenie, že sa na neho vzťahovalo pôvodne nariadené neodkladné opatrenie v konaní sp. zn. 10C/664/2015 a na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 28.12.2016 sa stal singulárnym právnym nástupcom subjektov, ktoré vystupovali v konaní sp. zn. 5C/662/2015, nakoľko na to, aby sa výsledok konania na žalovaného vzťahoval, by musel byť jeho stranou, resp. by súd musel vydať rozhodnutie o pripustení vstupu žalovaného do konania, čo sa však nestalo. Konanie sp. zn. 5C/662/2015 tak nie je pre žalovaného záväzné a ani jeho výsledok. Ak bolo konanie sp. zn. 5C/662/2015 zastavené, potom nedošlo k rozhodnutiu v merite veci, a preto sa nemožno na právne závery súdu v tomto konaní odvolávať a ani jeho rozhodnutie, nakoľko výsledok konania nebol pretavený do právoplatného rozsudku, ktorý by strany sporu zaväzoval. Žalobcovia preukázali existenciu naliehavého právneho záujmu na rozhodnutí súdu v merite veci, nakoľko ak je raz právo premlčané, nemôže byť súdom priznané, nakoľko stratilo

svoju vymáhateľnosť, ako jeden zo znakov subjektívneho práva. Ak právo stratilo tento svoj právny znak, nemôže žalovaný pokračovať v nútenom výkone práva. Neobstojí ani tvrdenie žalovaného, že nedošlo k zmene skutkového stavu, nakoľko jeho súčasťou sú aj subjekty, nielen samotný dej, pričom voči žalovanému nebolo ešte neodkladné opatrenie nariadené. Žalobcovia preto žiadajú napadnuté rozhodnutie potvrdiť.

10. Ďalšie vyjadrenia strany v odvolacom konaní nepodali.

11. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d/ CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. a/ a h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil - osvedčil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je nedôvodné, preto je potrebné rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdiť.

12. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na obsah napadnutého rozhodnutia a uplatnenú odvolaciu argumentáciu žalovaného bolo posúdiť, či boli splnené všetky zákonné podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým bolo žalovanému uložené zdržať sa výkonu záložného práva k nehnuteľnostiam vo vlastníctve žalobcov.

13. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania alebo po jeho skončení môže súd na návrh nariadiť neodkladné opatrenie. Podľa ods. 3 tohto ustanovenia neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením (teda v zmysle § 343 a nasl. CSP zriadením záložného práva na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa...).

14. V zmysle § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Podľa ods. 2 písm. d) tohto ustanovenia neodkladným opatrením možno strane uložiť okrem iného najmä, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

15. V zmysle § 326 ods. 1 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

16. Podľa § 329 ods. 1 veta prvá CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Podľa ods. 2 tohto ustanovenia pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

17. Z vyššie citovaných ustanovení CSP vyplýva, že zákon predpokladá iba dva dôvody pre uplatnenie neodkladného opatrenia ako formy procesného zabezpečenia, a to jednak potrebu bezodkladne upraviť pomery a jednak obavu, že exekúcia bude ohrozená. Neodkladné opatrenie pritom súd môže nariadiť iba na návrh. Osobitnej povahy tohto procesného inštitútu zodpovedá zjednodušený a zrýchlený procesný postup súdu pri rozhodovaní o návrhu na jeho nariadenie. Súd spravidla rozhodne bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Žiadne dokazovanie v zmysle § 185 a nasl. CSP súd nevykonáva (a pre krátkosť času ani zvyčajne nemôže) a pri rozhodovaní vychádza z obsahu návrhu a zo skutočností, ktoré boli osvedčené.

18. Základnými predpokladmi pre nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré súd musí skúmať je potom osvedčenie existencie právneho vzťahu medzi sporovými stranami, žalobcom tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu z ohrozenia exekúcie (princíp opodstatnenosti), že uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa žalobca domáha (princíp efektívnosti), že navrhovaným neodkladným opatrením, pokiaľ bude mať dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav, že právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah (princíp proporcionality), a že sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením (princíp subsidiarity).

19. V predmetnej právnej veci pritom neprichádza do úvahy nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, nakoľko takýmto rozhodnutím sa nedosiahne žalobcami sledovaný účel a tiež zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo len na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka, keď v tomto prípade žalovaný nie je dlžníkom žalobcov.

20. Z obsahu spisu bolo zistené, že žalobcovia 1. a 2. sa voči žalovanému domáhajú, aby mu súd neodkladným opatrením uložil zdržať sa nakladania s nehnuteľnosťami opísanými vo výroku neodkladného opatrenia a vykonávania úkonov smerujúcich k výkonu záložného práva na daných nehnuteľnostiach, nakoľko majú za to, že pohľadávka zabezpečená záložným právom, ako aj samotný výkon záložného práva je vo vzťahu k nim premlčaný. Nehnuteľnosť, ktorá má byť predmetom výkonu záložného práva pritom predstavuje obydlie žalobcov a ich maloletého dieťaťa.

21. Preskúmaním návrhu žalobcov 1. a 2. na nariadenie neodkladného opatrenia a predložených listinných dôkazov dospel odvolací súd k rovnakému záveru ako súd prvej inštancie, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia je dôvodný.

22. Podľa § 151a OZ, záložné právo slúži na zabezpečenie pohľadávky a jej príslušenstva tým, že záložného veriteľa oprávňuje uspokojiť sa alebo domáhať sa uspokojenia pohľadávky z predmetu záložného práva (ďalej len "záloh"), ak pohľadávka nie je riadne a včas splnená.

23. Podľa § 151j ods. 1 a 2 OZ, ak pohľadávka zabezpečená záložným právom nie je riadne a včas splnená, môže záložný veriteľ začať výkon záložného práva. V rámci výkonu záložného práva sa záložný veriteľ môže uspokojiť spôsobom určeným v zmluve alebo predajom zálohu na dražbe podľa osobitného zákona, alebo domáhať sa uspokojenia predajom zálohu podľa osobitných zákonov, ak tento zákon alebo osobitný zákon neustanovuje inak (ods. 1). Ak pohľadávka zabezpečená záložným právom nie je riadne a včas splnená, môže sa záložný veriteľ uspokojiť alebo domáhať sa uspokojenia zo zálohu aj vtedy, keď zabezpečená pohľadávka je premlčaná (ods. 2).

24. Podľa § 100 ods. 1 a 2 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110 <.). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovolá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať (ods 1.). Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105 <.. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka (ods. 2).

25. Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

26. Podľa § 112 OZ, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

27. Žalobcami 1. a 2. navrhované neodkladné opatrenie sleduje dočasnú úpravu pomerov medzi stranami tak, aby prípadným nakladaním s nehnuteľnosťami realizáciou výkonu záložného práva žalovaným nedošlo k pozbaveniu žalobcov ich vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam predstavujúcim ich obydlie, na základe pohľadávky žalovaného zo zmluvy o úvere, keď ich obrana spočíva v tom, že pohľadávka žalovaného voči nim je premlčaná a tiež v tom, že výkon záložného práva je rovnako v

danom prípade premlčaný, poukazujúc na to, že žalovaný a jeho právni predchodcovia nepokračovali riadne vo výkone záložného práva.

28. Pokiaľ ide o splnenie prvého zo základných predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia, a to osvedčenie skutočností o dôvodnosti a trvaní nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, odvolací súd má za to, že v spore vo veci samej sa žalobcovia podľa povinnosti, ktorá im bola uložená výrokom II. napadnutého rozhodnutia, ako aj vychádzajúc zo samotného podaného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, budú zrejme domáhať ochrany pred výkonom záložného práva zo strany žalovaného dôvodiac, že zabezpečená pohľadávka, ako aj samotný výkon záložného práva, sú premlčané. Hoci ustanovenie § 151j ods. 2 OZ umožňuje viesť výkon záložného práva aj na premlčanú pohľadávku, podstatná v danom prípade je obrana žalobcov, že je premlčaný samotný výkon záložného práva. V zmysle už ustálenej judikatúry, aj výkon záložného práva podlieha premlčaniu vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe, preto táto obrana žalobcov sa javí ako relevantná. Vychádzajúc zo skutkových tvrdení žalobcov obsiahnutých v podanom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ako aj z predložených listín, možno v tomto štádiu konania uzavrieť, že obrana žalobcov nie je očividne vylúčená a bezzákladná, a to najmä pokiaľ ide o skutočnosť, že žalobcovia tvrdia, že záložní veritelia od okamihu oznámenia im začatia výkonu záložného práva dňa 15.12.2010, vo výkone tohto záložného práva riadne nepokračovali (§ 112 OZ), preto sa právo veriteľa na výkon tohto záložného práva podľa nich premlčalo a nemožno v ňom preto pokračovať. V prípade totiž, že sa preukáže, že výkon tohto záložného práva je premlčaný, ide o dôvodnú obranu žalobcov voči vedeniu dobrovoľnej dražby proti nim, od ktorej by veriteľ v tom prípade bol povinný upustiť. Otázka, či je skutočne výkon záložného práva žalovaného na nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcov premlčaný, však ešte len bude predmetom prieskumu súdu vo veci samej.

29. Odvolací súd je tiež toho názoru, že v danom prípade je splnená i druhá zo základných podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia, a to osvedčenie, že je nadväzne na to daná potreba dočasnej úpravy pomerov medzi stranami. Listinnými dôkazmi založenými v spise bolo totiž preukázané, že pre uspokojenie pohľadávky žalovaného, tento prostredníctvom povereného dražobníka spoločnosti pawa trade s. r. o., požiadal žalobcov o sprístupnenie nehnuteľnosti za účelom jej ohliadky pre potreby jej ocenenia za účelom dobrovoľnej dražby. Je teda zrejme, že žalovaný chce vo výkone záložného práva formou dobrovoľnej dražby pokračovať. V prípade dobrovoľnej dražby potom prechádza udelením príklepu vlastnícke právo k predmetu dražby (po uhradení ceny dosiahnutej vydražením v stanovenej lehote) na vydražiteľa (§ 27 ods. 1 zák. č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách v znení neskorších predpisov), čo by v prípade, že námietka premlčania žalobcov je dôvodná, predstavovalo neoprávnený a závažný zásah do vlastníckeho práva žalobcov k predmetným nehnuteľnostiam, ako aj do ich práva na obydlie i do ich súkromného a rodinného života.

30. Aby k takému neoprávnenému zásahu nedošlo, je potrebné až do súdom právoplatného vyriešenia sporných otázok medzi žalobcami a žalovaným, tomuto zamedziť jedinou prípustnou formou, a to nariadením neodkladného opatrenia, ktorým bude žalovanému uložené zdržať sa výkonu záložného práva k predmetným nehnuteľnostiam tak, ako je uvedené vo výroku I. napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie, čím dochádza aj k ochrane prípadných vydražiteľov nehnuteľnosti. Súd poukazuje na to, že nárok žalobcov vo veci samej pri rozhodovaní o nariadení neodkladného opatrenia nemusí byť nepochybne preukázaný, avšak musí byť aspoň osvedčený, čo je v danom prípade splnené.

31. K odvolacej argumentácii žalovaného, že rozsudok Okresného súdu Galanta č. k. 5C/662/2015-105 zo dňa 20.12.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 10Co/102/2017-247 zo dňa 19.12.2018 predstavuje prekážku res iudicata, čo má spôsobiť nedostatok procesnej podmienky, majúcej za následok povinnosť zastaviť predmetné konanie, odvolací súd uvádza, že jednak predovšetkým týmito rozhodnutiami nedošlo k rozhodnutiu vo veci samej a ďalej sa vzťahujú na iný okruh subjektov, teda nie je daná totožnosť subjektov. Krajský súd v Trnave totiž rozsudkom č. k. 10Co/102/2017-247 zo dňa 19.12.2018 vo vzťahu k právnenému predchodcovi žalovaného spoločnosti DF real, s. r. o. napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a konanie zastavil, a to pre nedostatok právnej subjektivity tohto žalovaného 1., ktorý zanikol bez právneho nástupcu. Z toho vyplýva, že spor sp. zn. 5C/662/2015 sa vo vzťahu k právnenému predchodcovi žalovaného spoločnosti DF real, s. r. o. skončil nemeritórne, a teda procesne, zastavením konania. Vo vzťahu k v tom konaní žalovanému 2. -dražobníkovi spol. WEMOVE INVESTMENT, a.s. bol síce odvolacím súdom napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdený ako vecne správny, avšak nie z dôvodov, ku ktorým dospel súd prvej

inštancie, ale žaloba bola vo vzťahu k žalovanému 2. zamietnutá vzhľadom na nedostatok jeho pasívnej vecnej legitímácie. Z toho vyplýva, že pokiaľ ide o hmotnoprávne závery Okresného súdu Galanta v rozsudku č. k. 5C/662/2015-105 zo dňa 20.12.2016, tieto nie sú právoplatne záväzné, nakoľko neboli potvrdené odvolacím súdom, keďže celé konanie sp. zn. 5C/662/2015 sa voči tam žalovanému 1. (predchodcovi žalovaného v tomto konaní) skončilo procesne zastavením konania a voči tam žalovanému 2. (dražobníkovi) zamietnutím žaloby pre nedostatok jeho pasívnej vecnej legitímácie. O otázke, či sú pohľadávka žalovaného, alebo výkon záložného práva žalovaného premlčané, zatiaľ teda právoplatne rozhodnuté nebolo. Rozhodnutia Okresného súdu Galanta č. k. 5C/662/2015-105 zo dňa 20.12.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 10Co/102/2017-247 zo dňa 19.12.2018 teda v danom prípade nepredstavujú prekážku res iudicata.

32. Zároveň odvolací súd nemá za to, že by zo strany žalobcov išlo o svojvoľné a bezúspešné uplatňovanie a bránenie práva, ktoré v zmysle čl. 5 CSP nepožíva právnu ochranu. Ako je už uvedené vyššie v ods. 27. a 28., v danom prípade žalobcovia osvedčili skutočnosť o dôvodnosti a trvaní nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, ako aj potrebu navrhovanej dočasnej úpravy pomerov medzi stranami.

33. Celkom nedôvodný je tiež poukaz žalovaného na ust. § 329 ods. 3 CSP, z ktorého nesprávnym výkladom žalovaný vyvodzuje, že na to, aby súd mohol v danej veci opätovne nariadiť neodkladné opatrenie, by muselo dôjsť k zmene skutkového stavu, čo sa však v danom prípade nenastalo. Ust. § 329 ods. 3 CSP vyslovne upravuje prípad, kedy ak bol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnutý, je možné opakovanému návrhu vyhovieť, ak dôjde po vydaní zamietajúceho rozhodnutia k zmene okolností významných pre rozhodnutie. Citované ustanovenie teda zakotvuje výslovne neexistenciu prekážky právoplatne rozhodnutej veci pri zmene pomerov. Znamená to, že ak v určitom prebiehajúcom súdnom konaní je návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnutý, možno sa medzi rovnakými subjektmi domáhať znovu nariadenia rovnakého neodkladného opatrenia len v prípade, že dôjde k relevantnej zmene skutkových okolností. Predmetné ustanovenie nie je možné vykladať tak, ako v podstate tvrdí žalovaný, že ak bolo v určitom súdnom konaní nariadené neodkladné opatrenie, nemožno sa po skončení tohto súdneho konania za nezmenených skutkových okolností domáhať v inom neskoršom súdnom konaní nariadenia rovnakého neodkladného opatrenia. Predovšetkým je potrebné zdôrazniť, že neodkladné opatrenie nariadené vo veci sp. zn. 10C/664/2015 právoplatným skončením konania sp. zn. 5C/662/2015 zaniklo, preto vzhľadom na to, že ide len o dočasný inštitút, nepredstavuje prekážku res iudicata, pre podanie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v novom súdnom konaní. Navyše návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v konaní sp. zn. 10C/664/2015 bolo vyhovené (nebolo zamietnuté, ako predpokladá ust. § 329 ods. 3 CSP), predmetné neodkladné opatrenie však zaniklo v spojení so skončením konania vo veci samej. Ak konanie sp. zn. 5C/662/2015 nepredstavuje prekážku res iudicata vo vzťahu k novej žalobe žalobcov voči žalovanému týkajúcej sa premlčania výkonu záložného práva, nemôže predstavovať ani neodkladné opatrenie nariadené v spojení so sporom sp. zn. 5C/662/2015 prekážku res iudicata, ak vychádza z rovnakých skutkových okolností, ktoré svedčia o dôvodnosti jeho nariadenia. Ďalej je tiež podstatné, že uvedené neodkladné opatrenie v konaní sp. zn. 10C/664/2015 bolo nariadené medzi inými subjektmi, keď žalovaný nebol subjektom konania sp. zn. 10C/664/2015 (ani sp. zn. 5C/662/2015). Na daný prípad nie je možné aplikovať ani čl. 4 ods. 1 CSP na ktorý poukazoval žalovaný, ktorý sa dožadoval aplikácie analógie, nakoľko žalovaným aplikovaný analogický výklad ustanovenia § 329 ods. 3 CSP je v zmysle vyššie uvedeného nelogický.

34. Pokiaľ ide o posúdenie otázky, či je výkon záložného práva žalovaného premlčaný, žalobcovia v tomto smere poskytli určité relevantné skutkové tvrdenia, vo vzťahu ku ktorým žalovaný vzniesol prostriedky procesnej obrany. Tieto však budú predmetom skúmania súdu vo veci samej. Ako už bolo uvedené vyššie v ods. 27, v tomto štádiu konania sa prípadná žaloba žalobcov nejaví ako bezzákladná.

35. Vzhľadom na uvedené odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie ako vo výroku vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

36. V súlade s ustanovením § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania o nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré nie je neodkladným opatrením vo veci samej (§ 123 a § 128 ods. 1 CSP), rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa bude konanie končiť (§ 262 ods. 1 CSP). Vzhľadom na to sa o trovách konania vzniknutých v súvislosti s týmto neodkladným opatrením (tak

prvoinštančných, ako aj odvolacích), bude rozhodovať v konečnom rozhodnutí, a to v rozhodnutí podľa § 334 alebo § 336 ods.3 CSP, prípadne v konečnom rozhodnutí v konaní vo veci samej.

37. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).